

Arrest

nr. 348 344 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België zijn binnengekomen op 4 september 2020, samen met zijn broer, als niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, diende op 18 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 20 oktober 2020 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende de minderjarigheid van verzoekers.

1.2. Op 30 september 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad vernietigde deze beslissingen in beroep (RvV 31 maart 2023, nr. X).

1.3. Verzoekers broer werd de vluchtelingenstatus toegekend en op 30 april 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeker. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 2 mei 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 21 april 2022 van 14.25 uur tot 18.18 uur en op 25 oktober 2023 van 13.35 uur tot 14.57 uur. U werd telkens bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw voogd, M.(...) E.(...) H.(...) E.(...) I.(...), en uw advocaat, meester Martine Kiwakana, loco meester Jonathan Waldmann, waren aanwezig gedurende de volledige duur van uw eerste persoonlijk onderhoud. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door uw advocaat, meester Jonathan Dieni, gedurende de volledige duur van het onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Malekano in het district Khogyani, provincie Nangarhar. U bent Pashtoun. Toen u twaalf of dertien jaar oud was, begon u naar school te gaan. U ging tevens naar de madrassa.

In de moskee, waar ook de madrassa zich bevond, kwamen de taliban regelmatig langs om jongeren en adolescenten te benaderen en over de jihad te praten. Op een dag werd u, samen uw broer A.(...) (OV ...) en de andere jongens die op dat moment oud genoeg waren, door de taliban aangesproken om met hen mee te gaan. Ze gaven op dat moment geen verdere uitleg en verlieten de moskee. Twee of drie weken later kwamen de taliban naar u thuis. Ze zeiden tegen uw vader dat u en uw broer A.(...) oud genoeg waren en dat jullie met hen moesten meegaan. Uw vader weigerde in te gaan op de eis van de taliban. De taliban werden boos en sloegen uw vader, waarna ze terug weggingen. U wou ingaan op het aanbod van de taliban omdat u niet wou dat uw vader door hen geslagen zou worden. Uw vader weigerde dit en waarschuwde u dat anderen die ooit zijn meegegaan met de taliban nooit zijn teruggekeerd naar het dorp. Een maand later, ongeveer een week voor uw vertrek, kwamen de taliban opnieuw langs bij u thuis. Ze eisten wederom dat u en uw broer A.(...) met hen zouden meegaan. Uw vader weigerde andermaal de eis van de taliban en werd geslagen op zijn neus. U stelde wederom voor aan uw vader om in te gaan op het aanbod van de taliban maar uw vader weigerde en gaf aan dat ze u zouden doden of misbruiken. Uw vader contacteerde daarop uw maternale oom, die de reis van u en uw broer organiseerde.

U verliet Afghanistan samen met uw broer A.(...) rond september 2019. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u na een reis van een jaar aankwam op 4 september 2020. Jullie dienden jullie verzoek om internationale bescherming in op 18 september 2020.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban en dat u niet toegelaten zal worden om uw leven te leiden. Uw advocaat stelt dat u problemen zal krijgen in Afghanistan omdat u door uw verblijf in Europa als verwesterd zal overkomen bij de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u kopieën neer van de volgende documenten: uw taskara, de taskara van uw broer A.(...) en een psychologisch en medisch attest in naam van uw broer A.(...) waaruit blijkt dat A.(...) een laag begripsvermogen heeft en gehoorproblemen kent. Uw broer A.(...) legde bijkomend nog een doorverwijzingsattest naar het bijzonder onderwijs type 2 neer.

Op 30 september 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan de door u geschetste gedwongen rekrutering door de taliban, noch waren er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 31 maart 2023 in haar arrest nr. 287 048 de beslissing van het CGVS vernietigde. De RvV bevestigde het CGVS wat betreft de ongeloofwaardigheid van de gedwongen rekrutering door de taliban, doch achtte het noodzakelijk om verder onderzoek te verrichten naar de kwetsbaarheid van uw broer en u. Voorgaande in acht genomen, werd u opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud in het kader van het verzoek van uw broer en u en werd in jullie verzoek om internationale bescherming een nieuwe beslissing genomen door het CGVS.

In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud legt u de volgende documenten neer: verschillende documenten om uw schoolloopbaan in België te staven, alsook enkele verklaringen van het opvangcentrum en verschillende documenten omtrent de opvolging van uw broer A.(...) in België. Enkele van deze documenten werden ook reeds tijdens uw beroepsprocedure neergelegd. Bijkomend had u toen een inschrijvingsbewijs van een cursus tegelzetter neergelegd en enkele rapporten over de algemene situatie te Afghanistan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u op het moment van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS een niet-begeleide minderjarige was. Om die reden was het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud van oordeel dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige toen, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het eerste (alsook het tweede) persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het eerste persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet meer worden toegepast.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Wat betreft de door u geschetste vervolgingsfeiten inzake de gedwongen rekrutering door de taliban van uw broer en u, dient vooreerst te worden onderstreept dat de RvV uw voorgehouden relaas terecht ongeloofwaardig achtte, zoals ook blijkt uit het arrest van de RvV. De beslissing van het CGVS luidde als volgt:

“Vooreerst dient hierbij te worden aangestipt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen door de taliban te zijn gerekruteerd in de madrassa, samen met uw broer A.(...). Uw verklaringen aangaande jullie rekrutering door de taliban overstijgen namelijk de oppervlakkigheid niet. U blijft steevast op de vlakte wanneer u gevraagd wordt naar hetgeen de taliban vertelden toen ze langskwamen in de madrassa en herhaalt meermaals dat de taliban jonge jongens nodig hebben en er geen rechtvaardigheid zal zijn als deze jongens niet meegaan (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 21/04/2022, CGVS M.(...) 1, p. 14; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 14/06/2022, CGVS A.(...) 1, p. 7, 8, 9). Vervolgens gevraagd wat de taliban zeiden over de jihad, repliceert u wederom dat de taliban jonge jongens nodig hebben die meegaan met de taliban om de jihad te doen. Aangemoedigd om te duiden wat de taliban exact zeiden over de jihad, herhaalt u louter uw eerdere verklaringen (CGVS M.(...) 1, p. 14). Ook wanneer u gevraagd wordt naar de verwachtingen van de taliban of waarom de taliban net u of uw broer nodig hebben, verwijst u wederom vaagweg naar de jihad en dat ze jullie wilden meenemen zoals de andere jongens zonder enige verdere uitweiding (CGVS M.(...) 1, p. 14, 17, 18, 19; CGVS A.(...) 1, p. 8, 9). Tevens verklaart u dat de taliban dezelfde bewoordingen gebruikten toen ze uw vader opdroegen om zijn zonen mee te geven voor de jihad toen ze bij u thuis langs kwamen (CGVS M.(...) 1, p. 17). Uit dergelijke vage en oppervlakkige antwoorden spreekt dan ook weinig overtuigingskracht. Indien u werkelijk meermaals door de taliban verzocht werd om hun rangen te versterken en zij u trachtten te overtuigen mag verwacht worden dat u hun pogingen om u in te lijven op uitgebreidere wijze zou kunnen toelichten in de plaats van uw zeer rudimentaire bewoordingen.

De houding van u en uw vader strookt evenmin met wat kan worden verwacht van iemand die regelmatig door de taliban werd aangesproken over de jihad. U stelt immers dat – hoewel de taliban reeds een drie- tot viertal maanden voor uw vertrek regelmatig langs kwamen om uitleg te geven over de jihad, ze in het verleden ook reeds naar de moskee kwamen en u toen reeds geruchten hoorde, de taliban in de moskee reeds zeiden dat u in gevaar zou zijn als uw ouders zouden weigeren en u heel bang was van de taliban – u verder naar de moskee ging, weliswaar niet iedere dag (CGVS M.(...) 1, p. 13, 14, 16). Ook uw vader, die nochtans veel schrik had dat jullie iets zou overkomen aangezien hij wist dat mensen die hun kinderen laten meegaan met de taliban, nooit meer levend terugkomen, liet u en uw broer verder naar de moskee gaan (CGVS M.(...) 1, p. 15; CGVS A.(...) 1, p. 8). Ook uw broer stemde – ondanks zijn schrik – er mee in om verder naar de moskee te gaan (CGVS A.(...) 1, p. 9). Gevraagd waarom uw vader dit verder toestond, stelt u dat u op die manier verder kon leren en dat u toch niet steeds wist wanneer de taliban exact zouden langskomen (CGVS A.(...) 1, p. 8). Dit kan echter niet worden gevolgd daar op basis van uw verklaringen bleek dat u ook thuis bad (CGVS A.(...) 1, p. 9). U gaf verder aan dat u niet steeds naar school durfde te gaan

omdat u bang was van de taliban (CGVS M.(...) 1, p. 5), waardoor het nog maar de vraag is waarom u wel verder naar de madrassa bleef gaan. Hoewel u en uw broer nog minderjarig waren op dat moment, kan worden verwacht dat uw vader op zijn minst de nodige voorzichtigheid aan de dag zou leggen en jullie hierbij zou trachten te behoeden voor de pogingen van de taliban de jongeren mee te nemen. U stelt immers meermaals dat veel mensen meegaan met de taliban, nooit meer terugkeren of gedwongen worden wanneer de eis van de taliban geweigerd wordt (CGVS M.(...) 1, p. 14, 16, 17, 18). Er kan dan ook niet worden gevolgd dat u en uw broer in deze context verder naar de madrassa gingen ondanks deze vele geruchten. Aangezien jongeren er plots verdwenen door toedoen van de taliban en uw vader allerminst welwillend ten opzichte van de taliban stond, is het merkwaardig dat uw vader jullie alsnog naar deze madrassa stuurde. Dat hij het dan ook zover zou laten komen tot het te laat was, aangezien eens aangesproken door de taliban niemand kon weigeren, en niet eerder actie ondernam is niet aannemelijk. Uw en uw vaders passieve en nalatende houding ondermijnt dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u beweerde rekruteringspogingen in de moskee.

Uw verklaringen over de bezoeken van de taliban aan uw huis zijn evenmin geloofwaardig omdat ze zeer vaag, onwaarschijnlijk en weinig consistent zijn. U kon niet met zekerheid zeggen hoeveel talibs er de eerste keer aan uw deur stonden en houdt het op twee of drie talibs (CGVS M.(...) 1, p. 18), noch wist u wie van de taliban aan jullie deur stonden, omdat het niet iedere keer dezelfde personen waren die langs kwamen (CGVS M.(...) 1, p. 18) en u blijft heel vaag wanneer u gevraagd wordt om de bezoeken van de taliban bij u thuis te omschrijven. U vertelt louter dat uw vader werd opgedragen om zijn zonen aan de taliban te geven voor de jihad, ze vroegen waar jullie waren en ze sloegen uw vader (CGVS M.(...) 1, p. 17, 18, 19). Er mag nochtans verwacht worden dat u ondanks uw jeugdige leeftijd in staat zou zijn om over deze gebeurtenissen die leidden tot uw vertrek uit uw land van herkomst concreet en uitgebreid zou kunnen vertellen gezien het belang ervan voor uw verdere leven. Het is overigens hoegenaamd niet aannemelijk dat de taliban uw huis betraden en doorzochten maar jullie niet vonden omdat jullie in de oven verstopt waren (CGVS M.(...) 1, p. 19). Het is bovendien opmerkelijk dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde dat de taliban uw vader bij het eerste bezoek aan uw huis reeds sloegen (CGVS M.(...) 1, p. 13) terwijl u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS niets vermeldde over geweld bij dit eerste bezoek (CGVS A.(...) 1, p. 7, 8) en ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op geen enkele wijze had aangegeven dat er sprake was geweest van geweld door de taliban tegenover uw vader bij hun bezoek aan uw huis (vragenlijst CGVS d.d. 12/02/2021, vraag 3.5). Nochtans mag verwacht worden dat u over het gebruik van geweld door de taliban tegenover uw vader coherente verklaringen zou afleggen. Ook was u zeer vaag over het aantal keren dat de taliban langskwamen bij u thuis. De taliban zouden twee of drie maanden lang langsgesproken zijn, met een tussenperiode van een week, twee weken of een maand (CGVS M.(...) 1, p. 18) zonder dat u echter kon inschatten hoeveel keer ze dan uiteindelijk bij u langskwamen (CGVS M.(...) 1, p. 18).

Uw bijzonder vage, weinig waarschijnlijke en inconsistente verklaringen over deze bezoeken van de taliban ondergraven de geloofwaardigheid ervan dan ook op zeer sterke wijze.

De reactie van uw familie nadat de taliban een eerste maal bij u thuis is langsgesproken met de mededeling om u en uw broer te rekruteren, strookt evenmin met de stelling dat u vervolging diende te vrezen van de taliban. Zo blijkt immers – wanneer u gevraagd wordt naar de acties van uw vader na het eerste bezoek van de taliban – dat u louter stelt dat uw vader u en uw broer verstopte en uiteindelijk het land uitstuurde (CGVS M.(...) 1, p. 19; CGVS A.(...) 1, p. 10).

Gevraagd of uw vader de malik had ingelicht over dit bezoek, antwoordt u weliswaar bevestigend, doch kan u niet duiden of de dorpsoudsten al dan niet iets deden aan het probleem, noch weet u wat uw vader aan hen dan verteld zou hebben (CGVS M.(...) 1, p. 19). Als vergoelijking voor uw gebrekkige kennis stelt u dat het land verliet. Uitdrukkelijk gevraagd of de dorpsoudsten trachtten tussenbeide te komen toen u nog in Afghanistan aanwezig was, repliceert u het niet te weten en voegt u er aan toe dat de maliks niet sterk genoeg zijn om de taliban met hun acties te confronteren omdat ze zelf bang zijn voor de gevolgen (CGVS M.(...) 1, p. 19; CGVS A.(...) 1, p. 10). Het is opmerkelijk dat uw vader geen andere pogingen zou hebben ondernomen om zijn gezin in veiligheid te brengen en u hierover geen soelaas kan bieden, gelet op uw verklaringen dat veel mensen meegaan met de taliban en verdwijnen en uw vader andere personen kende waarvan hun zonen reeds gedood werden door de taliban (CGVS M.(...) 1, p. 14, 15, 17, 18). Gezien de ernstige gevolgen voor A.(...), J.(...) en S.(...), de drie personen die u kende die reeds gedood werden door de taliban, spreekt uit de reactie van uw vader dan ook weinig overtuigingskracht. Ook de vaststelling dat uw familie op dit moment nog steeds in Malekano woont, doet de nodige vragen oproepen (CGVS M.(...) 1, p. 9). Er kan immers worden aangenomen dat uw broers L.(...) en E.(...) ondertussen veertien en twaalf jaar oud zijn, gelet op uw verklaringen bij DVZ over hun leeftijd ongeveer een jaar geleden (verklaring DVZ M.(...), d.d. 12/02/2021, vraag 17). Hoewel uw twee andere broers op het moment van de feiten volgens u nog te jong waren en ze hierdoor geen gevaar liepen, stelt u dat ze in de toekomst wel gevaar zouden kunnen lopen (CGVS M.(...) 1, p. 20; CGVS A.(...) 1, p. 10). Indien het leven van uw broers daadwerkelijk in gevaar zou zijn, kan worden verwacht dat uw vader alles in het werk stelt om voor het ganse gezin een veilig onderkomen te

zoeken of de nodige stappen onderneemt om in hun veiligheid te voorzien. U hierop gewezen, antwoordt u dat het moeilijk is om met het ganse gezin alles achter te laten en ergens naartoe te reizen. U baseert zich hiervoor op het gegeven dat uw vader een paar keer in elkaar is geslagen, hetgeen er op wijst dat de taliban geen tegenstand duldt (CGVS A.(...) 1, p. 10), waardoor het nog maar de vraag is waarom uw vader de risico's voor de rest van het gezin niet tot een minimum zou trachten te beperken. Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat de reactie van uw familie weinig plausibel is in de door u geschetste context, hetgeen de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten op ernstige wijze ondermijnt.

Tot slot blijft u op de vlakte wanneer u gevraagd wordt naar de evolutie van uw problemen na uw vertrek. U stelt aanvankelijk louter dat de problemen nog steeds bestaan (CGVS M.(...) 1, p. 20). Aangemoedigd om dit concreter te omschrijven, stelt u dat de taliban nog steeds op zoek zijn naar jongens. U stelt dat de taliban ook bij u thuis nog langskwamen, maar kan niet met zekerheid zeggen of ze twee, drie of vier keer langs kwamen, noch wanneer de taliban bij u thuis kwamen (CGVS M.(...) 1, p. 20). Nochtans zijn de bezoeken van de taliban een sleutelelement in uw relaas, daar ze via deze bezoeken u en uw broer trachtten te rekruteren, waardoor kan worden verwacht dat u hieromtrent coherente en duidelijke verklaringen zou afleggen. Uw vage verklaringen missen dan ook de nodige overtuigingskracht, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze gebeurtenissen verder op de helling plaatst.

Door uw inconsistente en bijzonder vage verklaringen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de bezoeken van de taliban aan uw huis.

Daar waar u vervolgens aankaart dat uw drie vrienden A.(...), J.(...) en S.(...) ooit gerekruteerd en uiteindelijk gedood werden door de taliban (CGVS M.(...) 1, p. 15), dient te worden aangestipt dat u geen enkel begin van informatie kan verschaffen over wat er met deze drie jongeren is gebeurd, noch of ze al dan niet vrijwillig ingegaan zijn op het aanbod van de taliban, noch kan u met zekerheid zeggen wat de eventuele reactie van hun ouders was, noch had uw vader hier verdere informatie over (CGVS M.(...) 1, p. 15). Nochtans kende uw vader de vaders van deze jongeren en had u eerder verklaard niemand te kennen die geweigerd had te gehoorzamen aan de taliban (CGVS M.(...) 1, p. 12, 15, 16). Het is opmerkelijk dat u geen enkel begin van informatie kunt verschaffen over het wedervaren van deze vrienden die gerekruteerd werden door de taliban. Er mag immers verwacht worden dat u zich nauwgezet zou informeren over jongeren in gelijkaardige situaties als de uwe, zeker aangezien het uw vrienden betreft, om zo uw eigen risico's en de risico's voor uw familie te kunnen inschatten en eventuele veiligheidsmaatregelen te treffen. U heeft nog wekelijks telefonisch contact met uw vader (CGVS M.(...) 1, p. 8, 9) waardoor u de mogelijkheid heeft u over dergelijke zaken te informeren. Even merkwaardig is de vaststelling dat u geen soelaas kan bieden of andere jongeren al dan niet overwogen in te gaan op het aanbod van de taliban, terwijl jullie samen werden aangesproken door de taliban in de madrassa, en u evenmin weet wat er met de overige jongens van uw klas uiteindelijk gebeurde omdat u het land verliet (CGVS M.(...) 1, p. 17, p. 21). U stelt vaag en algemeen dat sommigen meegingen, sommigen verdwenen en sommigen naar hier kwamen (CGVS M.(...) 1, p. 17, 21). Dat u het land verliet is geen rechtvaardiging voor het uitblijven van enige informatie hieromtrent aangezien u in de mogelijkheid verkeerde zich hierover te informeren bij uw vader maar dit nooit deed (CGVS M.(...) 1, p. 21).

U stelt weliswaar dat de taliban daadwerkelijk bij andere jongeren ook thuis langskwamen, maar gevraagd om dit te concretiseren, stelt u niet te weten bij welke andere jongeren de taliban nog zouden hebben aangeklopt (CGVS A.(...) 1, p. 9).

U baseert zich voor uw bewering op het gegeven dat uw vader u dit zo had gezegd (CGVS A.(...) 1, p. 9). Evenmin kon u duiden of de dorpsoudsten al dan niet akkoord gingen met de aanpak van de taliban, noch weet u of de dorpsoudsten tussenbeide kwamen toen de taliban u en uw broer wensten te rekruteren (CGVS M.(...) 1, p. 19). Opnieuw mag verwacht worden dat u zich bij uw vader zou informeren over de concrete stappen die uw familie ondernam om in jullie veiligheid te voorzien. Dat een dergelijke rekrutering overigens zou plaatsvinden met dwang en zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in een tribale samenleving als de Afghaanse bovendien weinig geloofwaardig, zoals de beschikbare informatie aantoonst (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de EUAA Country Guidance van april 2022). Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouders en commandanten waren die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Afghanistan-specialist Giustozzi stelt zelfs dat de concrete bedreiging van families om zonen als strijder te leveren, uitzonderlijk was. De taliban had geen gebrek aan vrijwilligers/rekruten en maakten enkel gebruik van gedwongen rekrutering in uitzonderlijke gevallen. Er wordt bijvoorbeeld gerapporteerd dat de taliban personen met een militaire achtergrond probeerden te rekruteren, zoals leden van de Afghaanse nationale veiligheidsdiensten. Dat de taliban iedere jongere van een leeftijd van veertien of vijftien jaar zonder tegenspraak inlijfden, zowel in de madrassa, als op straat, ze u of uw broer nooit rechtstreeks hebben aangesproken, en ze uw namen niet kenden, zoals u schetst, strookt dan ook niet met de objectieve informatie in het dossier (CGVS M.(...) 1, p. 16, 17, 19; CGVS A.(...) 1, p. 8, 9). U slaagt er niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de

taliban, gezien uw zeer oppervlakkige kennis over het hele gebeuren. U bent er aldus niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jongeren en uiteindelijk ook u en uw broer in de madrassa en vervolgens bij uw thuis werden gerekruteerd om samen met de taliban de jihad te voeren. Hierdoor kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw beweringen bij terugkeer te zullen worden gedood door de taliban omwille van deze geweigerde rekrutering.

Gezien het geheel van voorgaande vaststellingen kon er geen geloof worden gehecht aan uw persoonlijke problemen met de taliban.”

Wat betreft de stelling in het arrest van de RvV dat u, die wordt omschreven als een zorgbroer voor uw broer, mogelijks een groter risico loopt als u zou worden gezien als een verdediger van de rechten van uw gehandicapte broer, dient te worden opgemerkt dat uzelf geen concrete vrees aan de beperking van uw broer koppelt. U stelt weliswaar dat uw broer uitgescholden, uitgelachen of lastiggevallen werd en u hiervoor soms ruzie moest maken met andere mensen, hetgeen u niet leuk vond, doch dat u noch uw familie – uitgezonderd het feit dat de taliban u gedwongen trachtte te rekruteren – geen andere problemen hebt gekend met de taliban terwijl u nochtans afkomstig was uit talibangebied (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 25/10/2023, CGVS A.(...) 2, p. 5, p. 8, p. 9). Voorts verwijst u naar de situatie van uw broer en uw bezorgdheid hieromtrent wanneer gepeild wordt naar uw persoonlijke vrees omwille van zijn beperking (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 25/10/2023, CGVS M.(...) 2, p. 9). Nergens geeft u te kennen dat u persoonlijk gevisieerd zou worden omwille van de beperking van uw broer of hierdoor een vrees zou moeten koesteren. Hoewel er soms ruzie was en u of uw vader de gemoederen trachtten te bedaren, gebeurde er niets op de momenten dat u uw broer begeleidde, noch viel iemand hem lastig op dat moment (CGVS A.(...) 2, p. 7).

Bovendien dient, hierbij aansluitend, te worden aangestipt dat uw broer omwille van zijn beperking de vluchtelingenstatus toegekend kreeg in België, waardoor u in Afghanistan niet meer dient op te treden als zorgfiguur van uw broer en aldus ook de geopperde eventuele vrees voor vervolging in Afghanistan omwille van de beperking van uw broer niet meer actueel is. Elk verzoek om internationale bescherming moet namelijk op basis van eigen merites rekening houdend met de individuele omstandigheden van de verzoeker beoordeeld worden. Uit het geheel van de vaststellingen blijkt dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde bij terugkeer omwille van uw broer een internationale beschermingsnood zou bestaan.

U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere

indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke).

Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk gericht tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. In zoverre wordt aangevoerd dat u over een kwetsbaar profiel beschikt omwille van het feit dat uw broer een beperking heeft en u omwille hiervan ook een vrees zou koesteren, zoals uw advocaat alludeert (CGVS M.(...) 2, CGVS, p. 9) en dit een persoonlijke omstandigheid betreft die tot gevolg zou kunnen hebben dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vw., dient vooreerst benadrukt te worden dat het louter aanhalen van een risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat dit risico reëel is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale", zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), "Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie", nr. C-465/07), rechtvaardigen. U kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U toont echter geenszins aan dat de beperking van uw broer een persoonlijke omstandigheid betreft, waardoor u in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van

willekeurig geweld, zoals ook reeds eerder uiteengezet werd. Aldus moet worden vastgesteld dat u geen bewijs levert dat u specifiek zal worden geraakt om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, zodat de mate van willekeurig geweld die vereist is om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus in uw hoofde niet lager moet worden ingeschat.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin

wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid

ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021.

Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar

Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren.

Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie

hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot dertien- of veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS M.(...) 1, p. 13) – waarbij vermoed wordt dat u reeds ouder was op het moment van uw vertrek, zoals ook verder zal blijken, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde uw vader soms bijstond bij zijn werkzaamheden in de bouwsector, hetgeen zich ook situeerde in uw geboortedorp (CGVS M.(...) 2, p. 7). Tevens verklaart u gedurende enige tijd naar school te zijn gegaan in Afghanistan (CGVS M.(...) 2, p. 7). U biedt echter geen duidelijk zicht op uw scholing in Afghanistan, noch op uw leeftijd bij vertrek, gelet op uw wisselende verklaringen op verschillende momenten gedurende de asielprocedure. Dit is nochtans een wezenlijk element om uw leefomstandigheden te kunnen beoordelen. Bij aankomst in België laat u immers optekenen dat u niet naar school ging en analfabeet bent (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling), terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde slechts een klein beetje te kunnen lezen en schrijven en gedurende twee jaar naar school bent geweest (verklaring DVZ, d.d. 12/02/2021). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u bijkomend dertien jaar oud te zijn geweest toen u uw schoolloopbaan aanving en gaf u te kennen vijftien jaar te zijn geweest toen u stopte met school (CGVS M.(...) 1, p. 7). Daar laat u voorts uitschijnen dat u stopte met school omdat u Afghanistan verliet, terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat u stopte met school op de leeftijd van tien of elf jaar en dit om uw vader bij te staan bij zijn werkzaamheden in de bouwsector (CGVS M.(...) 2, p. 7, p. 8). U vervolgens gewezen op uw wisselende verklaringen, herhaalt u wederom twee jaar naar school te zijn geweest (CGVS M.(...) 2, p. 8). Het louter volharden in uw verklaringen telt dan ook niet als vergoelijking voor uw wisselende verklaringen. Daarnaast schetst u een incident waarbij twee partijen in een landconflict verwickeld waren, waarbij u aangaf op dat moment vijftien jaar oud te zijn geweest (CGVS M.(...) 1, p. 11). Verwacht kan worden dat u een eenduidig beeld schetst over uw schoolloopbaan, hetgeen bij u niet het geval is. In de kantlijn kan hieraan nog worden toegevoegd dat u dertien jaar oud was toen u uw

taskara aanvraag (CGVS M.(...) 1, p. 12) en op basis van uw taskara blijkt dat u deze aanvraag op 27 qaws 1395 (stemt overeen 17 december 2016 in de Gregoriaanse kalender), hetgeen aldus inhoudt dat u vijftien jaar oud moet zijn geweest bij uw vertrek uit Afghanistan. Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen waar u het heeft over het feit dat de taliban actief was in uw regio (CGVS M.(...) 1, p. 10; CGVS M.(...) 2, p. 8). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van drieënhalve jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, gelet op uw verklaringen wekelijks tot maandelijks contact te hebben gehad met uw familie en dit zes tot zeven maanden voor het tweede persoonlijk onderhoud. Uw familie verbleef op dat moment nog steeds in Malekano, uw geboortedorp (CGVS M.(...) 1, p. 8, p. 9; CGVS M.(...) 2, p. 6). Wat betreft uw verklaringen dat het contact zou zijn opgehouden omdat ze niet over een gsm beschikken, kan gesteld worden dat het merkwaardig is dat u geen andere manier heeft aangewend om het contact met uw familie te herstellen (CGVS M.(...) 2, p. 6). Daarenboven blijkt u nog een maternale oom te hebben, die over eigen velden beschikte en die u af en toe bezocht in Afghanistan (CGVS M.(...) 2, p. 6, p. 7). Ook uw vader is nog steeds werkzaam in de bouwsector (CGVS M.(...) 2, p. 7). Gelet op bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u over een netwerk beschikt in uw regio van herkomst, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Wat betreft uw verblijf in België, haalde u aanvankelijk aan dat u in België contact heeft met meisjes en u hier een vriendinnetje hebt (CGVS A.(...) 1, p. 11, p. 12). Gepeild of u in België nog andere gewoontes heeft overgenomen, antwoordde u negatief en voegde u er aan toe dat u geen alcohol drinkt omwille van een persoonlijke keuze (CGVS A.(...) 1, p. 12). U haalde toen geen verdere voorbeelden aan en stelde niet te weten of de taliban al dan niet op de hoogte was van uw omgang met meisjes in België (CGVS A.(...) 1, p. 12). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werden u bijkomende vragen gesteld over uw verblijf in België. U verklaarde toen in België naar school te gaan; een opleiding als tegelzetter te volgen; hier vrienden te hebben; een toekomst te willen opbouwen in België; hier zich anders te kleden of een andere haarsnit te hebben; u minder verplichtingen hebt dan in Afghanistan, waaronder het verplichte gebed; u hier sigaretten kan roken en u de Franse taal machtig bent (CGVS M.(...) 2, p. 3, p. 4, p. 5, p. 9). Op basis van uw verklaringen blijkt echter dat u niet totaal vervreemd bent van de Afghaanse normen en waarden. Dit blijkt immers uit uw contacten in België. Hoewel u Belgische vrienden heeft, stelt u ook met andere Afghanen – zowel op school als in het opvangcentrum – in contact te staan (CGVS M.(...) 2, p. 3). Voorts speelt u nog geregeld cricket met andere Afghanen en gaat u soms joggen met een Afghaanse vriend uit het opvangcentrum (CGVS M.(...) 2, p. 3, p. 4). Daar waar u verwees naar verschillende verplichtingen of gewoontes, stelt u bepaalde voorbeelden te hebben aangehaald, doch blijkt op basis van uw verklaringen dat u zich deze niet eigen gemaakt heeft, daar u verklaarde niet te roken (CGVS M.(...) 2, p. 4). Wat betreft uw moeilijkheden met het verplichte gebed, stelt u weliswaar enkel te bidden of deel te nemen aan de ramadan als u dat wilt, doch wanneer gepeild wordt naar uw religie, stelt u nog steeds moslim te zijn (CGVS M.(...) 2, p. 4). Dit bevestigt u eveneens op uw Facebookpagina, waar u bij uw introductie of voorstelling onder meer vermeldt dat u moslim bent. Gepeild naar uw beweegredenen omtrent uw keuze voor uw kledij of haarsnit, stelt u louter dat u dit belangrijk vindt, dat u mooi wilt zijn als u zich buitenshuis begeeft en u dit doet omdat u in België woont (CGVS M.(...) 2, p. 4, p. 5), hetgeen niet getuigt van een intrinsieke motivatie. Voorts blijkt uw vriendin een Afghaanse jongedame te zijn (CGVS M.(...) 2, p. 5). Tot slot gevraagd of u zich opnieuw zou kunnen aanpassen aan het leven in Afghanistan, verwijst u naar de Belgische gewoontes en uw contacten met Belgische vrienden en meisjes (CGVS M.(...) 2, p. 5).

U voegt er aan toe de andere stijl, hiermee doelend op het leven in Afghanistan, niet meer leuk te vinden en dat er geen vrijheid is in Afghanistan, waarbij u wederom dezelfde elementen zoals reeds eerder aangehaald, herhaalt (CGVS M.(...) 2, p. 6). Andere redenen haalde u niet aan (CGVS M.(...) 2, p. 6). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal

bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De taskara's van u en uw broer bevestigen uw identiteit en nationaliteit. Het medisch en psychologisch attest, alsook het doorverwijzingsattest naar het bijzonder onderwijs type 2 van uw broer A.(...) stellen dat uw broer een lage intelligentie en begrip heeft en hiervoor doorverwezen moet worden naar gespecialiseerd onderwijs, hetgeen niet betwist wordt, doch dergelijke attesten laten niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven. De bijkomende documenten die u heeft neergelegd in het kader van uw beroepsprocedure of tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud na de vernietiging van uw beslissing, sluiten voornamelijk aan bij de reeds eerder besproken documenten en laten geen nieuw licht schijnen op de eerdere beoordeling. Wat betreft de documenten met betrekking tot uw schoolloopbaan in België maakt u niet aannemelijk omwille van uw verblijf in België als verwesterd te worden gepercipieerd, zoals ook hierboven werd uiteengezet. De verschillende rapporten over de algemene situatie in Afghanistan, tonen niet aan dat u persoonlijk in het vizier liep van de Taliban. Uw persoonlijke problemen met de Taliban werden immers door het CGVS als de RvV, niet geloofwaardig bevonden. De documenten over de opvolging van uw broer in België, hebben betrekking op de situatie van uw broer, en zeggen niets over uw persoonlijke vrees.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, 8 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus; van artikel 8 EVRM; van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied,

het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief van zorgvuldigheid, van redelijkheid, de samenwerkingsplicht; de redelijke termijn; het beginsel van onpartijdigheid.”

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad en richtlijnen van UNHCR. Het CGVS heeft een samenwerkingsplicht. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, het Hof van Justitie en het EHRM aangaande de samenwerkingsplicht.

- Onredelijke termijn

De bestreden beslissing werd niet binnen een redelijke termijn genomen. Het verzoek om internationale bescherming werd door de minderjarige op 18 september 2020 ingediend. Het dossier werd op 4 maart 2021 overgemaakt aan het CGVS. Slechts een jaar en iets meer dan anderhalve maand later, interviewde het CGVS verzoeker een eerste keer op 21 april 2022 als minderjarige. Slechts 5 maanden later werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming genomen op 30 september 2022. Na het vernietigingsarrest genomen door de Raad op 31 maart 2023, wachtte het CGVS nog 6 maanden om verzoeker een tweede keer te horen, ditmaal als meerderjarige, op 25 oktober 2023. Vervolgens liet het CGVS het dossier 6 maanden liggen vooraleer een beslissing te treffen op 30 april 2024 en ter kennis te brengen op 2 mei 2024. Door zolang te hebben getreuzeld in het onderzoek van de zaak en het nemen van de weigeringsbeslissing werd niet zorgvuldig gehandeld. De beslissing werd namelijk niet naar de principes van behoorlijk bestuur genomen.

- Vluchtelingenstatus

a) Gedwongen rekrutering

De verzoekende partij houdt vast aan haar verklaringen met betrekking tot de gedwongen rekrutering. Ondergeschikt vordert zij dat het voordeel van de twijfel haar wordt gegund.

b) De handicap van verzoekers broer

Het CGVS neemt een tegenstrijdige houding aan in onderhavig dossier. Immers eerst waren de dossiers zijn (de eerste beslissing genomen in dit dossier was voor beide broers dezelfde). Er werd “*een nieuwe beslissing*” genomen “*in jullie verzoek*”, met name na het arrest nr. 287 048 van de Raad van 31 maart 2023 waarin onderzoeksmaatregelen worden opgelegd naar het risico voor vervolging in hoofde van M. en A. ten gevolge van diens handicap. Na het tweede persoonlijk onderhoud, werden twee verschillende beslissingen genomen in plaats van de eenheid te behouden. Dit doet het CGVS door te besluiten dat men beide broers gaat scheiden door A. een vluchtelingenstatus toe te kennen, maar niet aan M., terwijl de eerste beslissing genomen in hoofde van A. een copy-paste was van de beslissing van M. Hun dossier betreft één en een enkel dossier.

De motivering van de bestreden beslissing is geenszins verstaanbaar, meer nog de motivering houdt geen steek.

De bestreden beslissing steunt constant op verklaringen van A. van 25 oktober 2023, terwijl A. enkel een paar woorden kan zeggen en M. steeds namens hem werd gehoord. Het CGVS zat namelijk zodanig vast, daar enkel M. het woord kon voeren voor zijn broer, dat ook hij steeds werd gehoord namens A. Het belang van M. en de afhankelijkheidsband tussen A. en M. is zo ernstig dat zelfs de Belgische staat zonder M. geen oordeel kan vellen over het geval van beide broers. Het is daarom onmogelijk een verschillende beslissing te nemen in hoofde van de woordvoerder en van de vertegenwoordigde daar hun lot samenhangt.

Tijdens het gehoor van M. namens zichzelf op 25 oktober 2023, vroeg het CGVS zelfs bij aanvang of de advocaat van M. en A. documenten bij heeft aangaande A.

Het CGVS kan dus niet plots de dossiers als onafhankelijk beschouwen die zij steeds samen heeft behandeld tot zelfs te moeten overgaan tot het plaatsen van M. als woordvoerder van A. teneinde de risico's ingeval van terugkeer in hun hoofde uiteen te zetten.

In de notities van het persoonlijk onderhoud van M. blijkt duidelijk dat het CGVS nooit heeft beoogd om de broers te scheiden in strijd met het recht op het familie- en gezinsleven (artikel 8 van het EVRM). Zelfs in België staat de afhankelijkheid van A. aan M. vast. Verzoeker verwijst naar het persoonlijk onderhoud. Naast die twee vragen over het risico als ze samen zouden moeten terugkeren en wat er zou gebeuren “*puur omwille van het feit dat hij (A.) moeilijk kan spreken,*” werd M. geen enkele vraag gericht over zijn eigen vrees ten gevolge van de handicap van zijn broer. Men wijst erop dat die twee vragen enkel werden gesteld, omdat

de advocaat wees op het belang van de handicap van de broer in het onderzoek van het CGVS – hoewel dit net de opgelegde bijkomende instructiemaatregelen waren.

Het CGVS heeft zich niet vergewist van het goede begrip van de vraag daar M. in het kader van deze twee vragen antwoordt over de bezorgdheid voor zijn broer met zijn handicap, doch niet zoals het CGVS het beoogde met betrekking tot een vervolgingsvrees.

Op geen enkel ogenblik heeft het CGVS de vraag gesteld of verzoeker een vrees koesterde ingeval hij alleen zou terugkeren naar Afghanistan, zonder de broer, omwille van de handicap van de broer. Dit toont aan dat het CGVS de dossiers gemeenschappelijk behandelde en niet eens overwoog om deze eigenhandig te kunnen scheiden – met de verergerende omstandigheden dat er bijgevolg in dat opzicht geen gerichte vragen over een eventuele vrees werden gesteld.

Er werd geen rekening gehouden met de onderzoeksplicht die de Raad oplegde. Het CGVS heeft er enkel genoeg in genomen een “*oplossing*” te vinden om een negatieve beslissing te rechtvaardigen door het feit dat er toch geen probleem zou opduiken als men dossiers zou scheiden, zonder nog maar enige interesse te tonen voor de problematiek in kwestie. Het CGVS voerde een gebrekkig, eenzijdig en partijdig onderzoek zonder nog maar de mogelijkheid aan een nood tot bescherming te willen overwegen. Verzoeker stelde ook dat ze A. binnenhielden omwille van zijn handicap en het gevaar. Dit komt net door het feit dat dit een schande, stigma betreft en er een vrees voor mishandeling bestaat. Verzoeker citeert uit landeninformatie.

Men kan in onderhavig geval enkel en alleen tot het besluit komen dat een manifeste appreciatiefout werd begaan door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten te begaan. Door zich toe te spitsen tot het systematisch weerhouden van de meest nadelige interpretatie is de bestreden beslissing gebrekkig.

- De relatie buiten het huwelijk

De contacten die de verzoeker in België heeft met meisjes en, nog meer, zijn liefdesrelatie buiten het huwelijk zijn ten stelligste verboden. Verzoeker citeert uit een rapport.

- Terugkeerder

Verzoeker meent dat de motivering van de bestreden beslissing tegenstrijdig is.

Hoe ironisch is het te stellen dat men een belangrijke maturiteit moet weerhouden ten aanzien van een jongere die als minderjarige in België toekwam... Het CGVS mag vermoeden wat het wilt met betrekking tot een hogere leeftijd. Als de geboortedatum van verzoeker weerhouden werd door de Belgische Staat, kan men niet anders dan concluderen dat verzoeker in 2019 rond 13-14-jarige leeftijd is vertrokken en dat hij sedert 15-jarige leeftijd in België verblijft.

Dit zijn de gegevens die de Belgische Staat zelf weerhoudt. Verzoeker moge dan nog niet eenduidig zijn geweest in de uitleg van het tijdsverloop, weet men heel goed dat in Afghanistan leeftijden en tijdsnotie niet op dezelfde wijze worden gehanteerd. Wanneer het gaat om scholing, valt immers nog te bezien wat men onder die noemer verstaat: madrassa, school,... De omgang met de kalender en data – inclusief geboortedata – is voor Afghanen een abstract gegeven. Geboortedata en het huidige jaartal zijn zelfs meestal ongekend. Verzoeker citeert uit een nieuwsartikel.

Op volkomen partijdige wijze, zonder rekening te houden met verzoekers verklaringen bij het CGVS op 25 oktober 2023, stelt de bestreden beslissing dat verzoeker toch kan terugvallen op een netwerk ingeval van terugkeer.

Nochtans, heeft verzoeker tijdens dat persoonlijk onderhoud aangekaart dat hij reeds 6-7 maanden geen contact meer kon leggen met de familie. Het netwerk is dusdanig zoek. Verzoeker citeert uit zijn verklaringen.

Het CGVS houdt dus bewust verklaringen achterwege in strijd met artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet in en voert een onzorgvuldig, onredelijk evenals een eenzijdig evenals partijdig onderzoek uit.

Verzoeker is aangekomen als minderjarige begin september 2020. Hij verblijft nu al drie jaar en 9 maanden in België terwijl Nangarhar als een conservatieve provincie aanzien wordt. Hij stelt dat hij zich hier anders kan kleden, een ander haarkapsel kan hebben, met het vrouwelijke geslacht kan omgaan, dat hij niet meer naar de moskee gaat, niet altijd bidt en de ramadan niet strikt volgt. Verzoeker citeert uit zijn verklaringen. Verzoeker ging in België naar school. Verzoeker praat in het Frans met zijn broer, daar het de enkele woorden zijn die hij kan uitspreken. Men kan dan toch niet anders besluiten dan dat het verblijf in het Westen tot in de intieme familiekring is gekomen, daar dit de voertaal is geworden tussen de gebroeders. Verzoeker citeert uit zijn verklaringen. Dergelijke elementen vallen niet te onderschatten, daar zij in het nieuwe

Afghanistan, onder talibanbewind, zware gevolgen hebben. Verzoeker citeert uit een rapport van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties. Het hanteren van een Westerse haarstijl zorgt voor vrijheidsontroving. Verzoeker citeert uit UNAMA. De morele politie arresteert mensen wiens uiterlijk/houding in strijd is met hun decreten en mishandelt ze. Een arrestatiegrond bestaat bijvoorbeeld in een niet-gepaste baardlengte. Verzoeker handelt daarbij tegen de wetten van de sharia, die strikt worden toegepast, in door om te gaan met Westerlingen, en bij terugkeer afkomstig te zijn uit het Westen (een – volgens taliban – ongelovig gebied). Dit zijn persoonlijke elementen die een gegronde vrees tot vervolging – en bijgevolg de toekenning van de vluchtelingenstatus ex artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet – staven.

Verzoeker verliet Afghanistan in volle puberteit definitief in 2019 en kwam in 2020 in België toe. De taliban hebben aangekondigd dat asielzoekers die na afwijzing in Europa zouden worden teruggestuurd naar Afghanistan zouden worden beticht en dat hun rechtbank over hun lot zou beslissen. Verzoeker citeert uit infomigrants.net. Dat de rechtbank en het rechtssysteem der Taliban niet de nodige waarborgen met betrekking tot mensenrechten kan bieden aan de terugkeerder zal niemand verbazen. Verzoeker citeert uit een artikel van de UK Home Office, CDP, “*Afghanistan Humanitarian Crisis*”, en NANSSEN. NANSSEN bevestigt immers dat Afghansen die terugkeren naar Afghanistan worden beschouwd als “*ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders*” die door hun “*gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van de religie*” die hen wordt toegeschreven vallen onder artikel 48/3, § 5, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker citeert in dezelfde zin het EASO-rapport van 2 september 2020. Op 11 februari 2022 besloot het Federaal Australisch Hof dat de terugkeer als asielzoeker uit Australië een risico tot ernstige schade inhield.

In de praktijk is zowel een gedwongen als een vrijwillige terugkeer naar Afghanistan *quasi* onmogelijk. IOM en Fedasil voorzien op heden geen gedwongen, noch vrijwillige terugkeer naar Afghanistan, deze is volledig opgeschort sinds augustus 2021. Het ziet er bovendien niet naar uit dat er in de nabije toekomst een terugkeer naar Afghanistan mogelijk zal worden gemaakt. Verzoeker citeert uit EUAA. De motivering is zelfs tegenstrijdig in die zin dat het CGVS stelt dat er slechts “*anekdotisch*” informatie is over de situatie van terugkeerders en daarna motiveert dat er geen sprake is van een risico tot vervolging omdat dit – in tegenstelling tot verzoeker – niet wordt gevonden in de beschikbare informatie.

- Subsidiare beschermingsstatus

Op de grond van de reeds eerder uiteengezette motieven blijkt, ondergeschikt, minstens een risico op ernstige schade die de toekenning van de subsidiare bescherming ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verantwoordt.

Verzoeker citeert naar het arrest van 31 maart 2022 van de Raad waarin het de verwerende partij – zich beroepende op de COI-focus van januari 2022 – aan (betrouwbare) bronnen ontbrak om het onderzoek over de veiligheidssituatie in Afghanistan te staven. Nochtans stelt het CGVS, zonder meer uitklaringen, nu over voldoende bronnen te beschikken om te kunnen concluderen dat de situatie in Afghanistan geen risico inhoudt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Nu het helemaal niet duidelijk is waarop het CSGV zich steunt om tot dergelijke conclusie te komen zodat dit niet beantwoordt aan de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht en de samenwerkingsplicht.

Uit de bronnen die de bestreden beslissing wel aanhaalt komt deze volatiele en onrustige situatie in Afghanistan namelijk steeds weer op de voorgrond. In de COI-focus van januari 2022 is net te lezen dat dergelijke bronnen niet voorhanden waren. Het verbaast dat het CGVS sedert het arrest van 31 maart 2022 uitgesproken door de Raad plots wel over dergelijke bronnen zou beschikken, die hij immers niet opsomt. Ter herinnering werd in de COI-focus van januari 2022 vermeld dat de studie begin december 2021 werd stopgezet en dat het CGVS zelf veel moeilijkheden kende om bronnen te treffen. In het arrest van 31 maart 2022 met nummer 270 813 bevestigde de Raad immers dat de COI-focus gebrekkig is evenals dat deze niet toekomstgericht kon worden gebruikt.

De UNHCR gaf in 2022 aan dat men betrouwbare bronnen ontbrak, dat de media door taliban werd vergrendeld en dat het dus heel moeilijk is om de situatie werkelijk in te schatten. Verzoeker verwijst hiernaar. De bestreden beslissing toont niet aan dat de situatie vandaag anders is en dat er verschoond is aan het gebrek van betrouwbare bronnen, zelfs met gebruik van de EUAA van januari 2023 en van december 2023 evenals met de nieuwe publicatie van UNAMA. Het is immers zo dat zowel Asylos de maandelijks publicaties als ACLED – een bron die op de voorgrond werd gezet in het arrest van 31 maart 2022 – de wekelijkse publicaties over de incidenten in Afghanistan hebben stopgezet sedert december 2022. Hoewel de bestreden beslissing twee nieuwe bronnen heeft toegevoegd brengen deze weinig bij. Zo wordt aangaande de bron “*Impact of improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*”, benadrukt dat de data opgenomen in het verslag beginnen op pagina 5 en eindigen op pagina 12 met halve pagina's die schema's bevatten. Kortom zou men in minder dan 7 pagina's (grofweg 5 pagina's als men de schema's eruit haalt) de situatie in Afghanistan omschrijven van 15 augustus 2021 tot en met 30 mei 2023, hetzij 1 jaar en 9 maanden. Verzoeker verwijst naar UNAMA. Human Rights Watch benadrukt op dezelfde wijze in 2023 dat er amper

informatiebronnen voorhanden zijn en dat journalisten worden gecensureerd. Ook in de “*EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023*”, die betrekking heeft tot de periode van 1 juli 2022 tot en met 30 september 2023, wordt deze problematiek omtrent de bronnen verder aangekaart.

Verzoeker gaat verder met kritiek op de door het CGVS gebruikte bronnen, en verwijst naar informatie van o.a. HRW en het Belgisch Ministerie voor Buitenlandse Zaken aangaande de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan.

Sedert de machtswissel van augustus 2021 trekt de UNHCR aan de alarmbel en benadrukt deze dat een (gedwongen) terugkeer naar Afghanistan de terugkeerder blootstelt aan onherstelbare schade. De UNHCR dringt aan op het feit dat wanneer een Staat beslist dat de Afghaanse verzoeker geen vluchtelingenstatus kan worden toegekend, het onmogelijk is om een beslissing van weigering van de subsidiaire bescherming te nemen. Verzoeker verwijst hiernaar.

Men ziet dus niet op welke grond het CGVS zich op heden kan baseren om te stellen dat er geen willekeurig geweld is terwijl internationale organisaties zich meer dan ooit zorgen baren over de situatie in Afghanistan sedert de machtswissel en dat de toegang tot betrouwbare bronnen nog steeds ernstig verhinderd is. Daarbovenop leest men in het Asylus-verslag van juni 2022 – men herinnert eraan dat de EUAA van januari 2023 het niet verder reikt dan incidenten tot juni 2022 – dat burgers net het slachtoffer zijn van de repressie der Taliban, conflicten en veiligheidsincidenten. Verzoeker citeert hieruit, alsook uit andere rapporten van o.a. de VN en de EU.

Verzoeker verwijst naar krantenartikelen waarbij burgers door incidenten werden getroffen in mei en juni 2022. Ook de Verenigde Staten komen tot het besluit dat burgers het slachtoffer zijn van de Taliban en van IS.

De bestreden beslissing voert als meest recente bron de EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van januari 2023 aan. Deze bron ontfermt zich enkel over veiligheidsincidenten tot 30 juni 2022.

In november 2022 kaarten de Verenigde Naties het volgende aan: “*In a November 2022 speech to ambassadors in New York, Csaba Kőrösi, President of the UN General Assembly, said, “Organized crime and terrorist organizations are thriving once again. Afghanistan is facing complex and interlinked challenges that the Taliban have shown they cannot – or would not – solve.”*”

De website van ACLED somde tot december 2022 veiligheidsincidenten op in Afghanistan maar heeft de bijna wekelijkse publicaties plots stopgezet. ACLED was de bron die werd gebruikt door EUAA om het onderzoek te plegen naar veiligheidsincidenten (zie EUAA augustus 2022 met inachtneming van veiligheidsincidenten tot juni 2022, waarop de COI-focus van september 2022 van het CGVS is gebaseerd, evenals de EUAA van januari 2023). Het gaat dus om een belangrijke bron die niet verder beschikbaar is. Doch, waarschuwde ACLED nog voor een toename van de veiligheidsincidenten. Verzoeker verwijst hiernaar.

Hoe het CGVS in dergelijke omstandigheden besluit tot de afwezigheid van risico door willekeurig geweld is een raadsel. In de eerste helft van 2021 was er een significante toename der veiligheidsincidenten (46%) en van de burgerslachtoffers (47%) ten aanzien van 2020. Een recordaantal sedert de vorige 4 jaar. Verzoeker verwijst naar een rapport van ECOI.

Sinds de machtswissel zijn de gevechten tussen de Taliban en IS niet uitgedoofd. Men leest hierbij over de meeste veiligheidsincidenten die zich in de provincie Nangarhar afspelen met burgers als slachtoffers. De meeste incidenten vonden tussen september en december 2021 plaats in de provincie Nangarhar door de belangrijke aanwezigheid van ISKP. Verzoeker verwijst naar een rapport van UK Visas and Immigration. Verzoeker gaat verder in op de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan.

De terugkeer uit het Westen en het verblijf in het Westen, de handicap van de broer en verzoekers rol als zorgverlener, zijn liefdesrelatie en de rekrutering vormen persoonlijke factoren in zijn hoofdte die een verhoogd risico tot ernstige schade met zich meebrengen, daar de strikt opgelegde toepassing van de Sharia door de Taliban de bevolking ertoe verhindert om te gaan met ongelovigen – o.a. mensen die terugkeren uit het Westen – en deze te helpen.

Aangaande de humanitaire crisis verwijst verzoeker naar het arrest 270 813 van de Raad. Hierover verzamelde het CGVS, tegen de samenwerkings- en de zorgvuldigheidsplicht in, geen informatie tijdens het persoonlijk onderhoud. De vraag is immers of verzoeker op heden bij terugkeer in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen zonder te kunnen voldoen aan elementaire basisbehoeften. Ondanks het arrest van 31 maart 2022, toont het CGVS niet aan dat de humanitaire crisis los staat van de Taliban. Men leest dat

er net door de machtsgreep der taliban geen humanitaire hulp voor de bevolking meer voorhanden is. Slechts 2% van de bevolking heeft voldoende voeding en zelfs de beloofde hulp door de USA volstaat niet. De Verenigde Naties voorzien dat in 2023 28 miljoen Afghanen, hetzij 10 miljoen Afghanen meer dan in 2021, humanitaire hulp zullen noodzaken. Verzoeker verwijst naar informatie van de Verenigde Naties aangaande de huidige humanitaire crisis.

Hieruit blijkt alweer dat, naast de humanitaire crisis als gevolg van de taliban, die *an sich* de toekenning van de subsidiaire bescherming ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verantwoordt, verzoeker als terugkeerder een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van het gebrek van voldoening der basisbehoeften. De oorzaak van de drastische verslechtering van de socio-economische situatie is zoals uit de opgesomde bronnen blijkt weldegelijk het gevolg van de machtswissel die ervoor zorgt dat allerhande middelen die voordien aanwezig waren (buitenlandse hulp, werkgelegenheid bij de overheid,...) er vandaag niet meer zijn.

3.1.2. In een aanvullende nota van 29 april 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport, “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport, “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport, “*Afghanistan Country Focus*”; van januari 2022;
- het EUAA-rapport, “*Afghanistan – Country Focus*” van december 2023;
- het EUAA-rapport, “*Country Guidance: Afghanistan*” van mei 2024;
- het EUAA-rapport, “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport, “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport, “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport, “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsoverneming door de Taliban*” van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport, “*COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 2 februari 2024;
- het EUAA-rapport, “*Afghanistan – Country Focus*” van november 2024;
- het EUAA-rapport, “*Afghanistan – Country Focus*” van januari 2026.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Voor zover verzoeker zich beroept op een overschrijding van de redelijke termijn, dient te worden benadrukt dat de Vreemdelingenwet termijnen voorziet voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming, maar geenszins bepaalt dat de niet-naleving ervan enige sanctie of onwettigheid van de genomen beslissing met zich meebrengt. Deze termijnen hebben derhalve het karakter van ordeterminen. Noch de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, noch enige andere bepaling van deze wet koppelen rechtsgevolgen aan een eventuele overschrijding ervan. Een dergelijke overschrijding kan dan ook niet op zich leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, noch de Raad beletten om uitspraak te doen over het recht op internationale bescherming.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

In zoverre verzoeker volhardt in zijn vrees voor een gedwongen rekrutering, wijst de Raad op de volgende motieven van het vernietigingsarrest van 31 maart 2023 (RvV nr. 287 048):

“De bestreden beslissingen achten verzoekers’ relaas dat verband houdt met een gedwongen rekrutering door de taliban terecht ongeloofwaardig. Nog daargelaten het feit dat verzoekers geen concrete weerlegging van de motieven van de bestreden beslissingen hierover aanvoeren in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat verzoekers’ vrees bij een terugkeer naar Afghanistan niet langer steunt op hun bewering te zullen worden gedood door de taliban omwille van een weigering van een rekrutering voor de jihad.”

De Raad bevestigde aldus de ongeloofwaardigheid van de gedwongen rekrutering door de taliban. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van voormeld arrest.

De Raad achtte het echter wel noodzakelijk een verder onderzoek te verrichten naar de kwetsbaarheid van verzoeker en zijn broer. De bestreden beslissing kwam hiervoor terecht tot de volgende pertinente vaststellingen:

“Wat betreft de stelling in het arrest van de RvV dat u, die wordt omschreven als een zorgbroer voor uw broer, mogelijks een groter risico loopt als u zou worden gezien als een verdediger van de rechten van uw gehandicapte broer, dient te worden opgemerkt dat uzelf geen concrete vrees aan de beperking van uw broer koppelt. U stelt weliswaar dat uw broer uitgescholden, uitgelachen of lastiggevallen werd en u hiervoor soms ruzie moest maken met andere mensen, hetgeen u niet leuk vond, doch dat u noch uw familie – uitgezonderd het feit dat de taliban u gedwongen trachtte te rekruteren – geen andere problemen hebt gekend met de taliban terwijl u nochtans afkomstig was uit talibangebied (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 25/10/2023, CGVS A.(...) 2, p. 5, p. 8, p. 9).

Voorts verwijst u naar de situatie van uw broer en uw bezorgdheid hieromtrent wanneer gepeild wordt naar uw persoonlijke vrees omwille van zijn beperking (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 25/10/2023, CGVS M.(...) 2, p. 9). Nergens geeft u te kennen dat u persoonlijk geïdoleerd zou worden omwille van de beperking van uw broer of hierdoor een vrees zou moeten koesteren. Hoewel er soms ruzie was en u of uw vader de gemoederen trachtten te bedaren, gebeurde er niets op de momenten dat u uw broer begeleidde, noch viel iemand hem lastig op dat moment (CGVS A.(...) 2, p. 7).

Bovendien dient, hierbij aansluitend, te worden aangestipt dat uw broer omwille van zijn beperking de vluchtelingenstatus toegekend kreeg in België, waardoor u in Afghanistan niet meer dient op te treden als zorgfiguur van uw broer en aldus ook de geopperde eventuele vrees voor vervolging in Afghanistan omwille van de beperking van uw broer niet meer actueel is. Elk verzoek om internationale bescherming moet namelijk op basis van eigen merites rekening houdend met de individuele omstandigheden van de verzoeker beoordeeld worden. Uit het geheel van de vaststellingen blijkt dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde bij terugkeer omwille van uw broer een internationale beschermingsnood zou bestaan.

U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

Het CGVS heeft na het vernietigingsarrest terecht een geïndividualiseerde beoordeling gemaakt van de situatie van beide broers. Waar aanvankelijk, wegens de onmogelijkheid voor de gehandicapte broer om zelf te verklaren, “copy-paste” beslissingen werden gemaakt voor verzoeker en zijn broer, heeft het aanvullend onderzoek geleid tot een gerechtvaardigd onderscheid tussen de situatie van beide broers. De erkenning van de gehandicapte broer steunt op zijn eigen kwetsbaarheid en het vastgestelde vervolgingsrisico. Voor verzoeker ontbreken zowel persoonlijke vervolgingsfeiten als een actueel afgeleid risico, temeer daar hij niet langer optreedt als zorgfiguur, aangezien zijn broer thans is erkend als vluchteling.

In zoverre verzoeker volhardt in zijn verwesterd profiel, kan op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier de volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed

door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 16). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de 'civic space' is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en burens), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 32-34). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 116).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. Hoewel decreten tegenwoordig meer geformaliseerd en gepubliceerd worden, blijven veel instructies vaag, mondeling of niet officieel bekendgemaakt. Dit leidt tot rechtsonzekerheid en ruimte voor willekeurige interpretatie en handhaving.

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", januari 2026, p. 43). In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties.

'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdadige aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 20; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 25; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", januari 2026, p. 46 en 47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders

beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 48-49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch.

Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd.

Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 50).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssekretariat für Migration (SEM) *"Focus Afghanistan. Return from abroad"* van 14 februari 2025, waarnaar de *"EUAA, Afghanistan: Country Focus"*, van januari 2026 aangehaald door verweerder in zijn aanvullende nota verwijst, handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het *"Immigration Department"*, dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de *de facto*-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto*-overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidsstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto*-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

Een bron geeft aan dat personen die worden beschouwd als ‘beïnvloed’ door westerse waarden, met argwaan worden bekeken en door de taliban kunnen worden geïnterviewd, waarbij personen in verstedelijkte gebieden, middenveldactivisten, personen die een westerse opleiding hebben gevolgd of personen die een levensstijl hadden aangenomen die afwijkt van de plaatselijke gebruiken in het bijzonder worden genoemd (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 51).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift lijkt te impliceren, worden bijgetreden (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024, p. 57-61).

In casu stelt verzoeker dat hij rond 13 à 14-jarige leeftijd uit Afghanistan is vertrokken en sedert zijn 15 jaar in België verblijft. Hij komt uit het conservatieve Nangarhar. Hij stelt dat hij zich hier anders kan kleden, een ander haarkapsel kan hebben, met het vrouwelijke geslacht kan omgaan, dat hij niet meer naar de moskee gaat, niet altijd bidt en de ramadan niet stipt volgt. Verzoeker ging in België naar school.

Verzoeker praat in het Frans met zijn broer, daar het de enkele woorden zijn die hij kan uitspreken. Verzoeker heeft in België een vriendin. Sociale interacties zijn namelijk strikt geregeld in Afghanistan. De

contacten die de verzoeker in België heeft met meisjes en, nog meer, zijn liefdesrelatie buiten het huwelijk zijn ten stelligste verboden.

De Raad acht in dit verband de motieven van de bestreden beslissing correct en pertinent:

“Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot dertien- of veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS M.(...) 1, p. 13) – waarbij vermoed wordt dat u reeds ouder was op het moment van uw vertrek, zoals ook verder zal blijken, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde uw vader soms bijstond bij zijn werkzaamheden in de bouwsector, hetgeen zich ook situeerde in uw geboortedorp (CGVS M.(...) 2, p. 7). Tevens verklaart u gedurende enige tijd naar school te zijn gegaan in Afghanistan (CGVS M.(...) 2, p. 7). U biedt echter geen duidelijk zicht op uw scholing in Afghanistan, noch op uw leeftijd bij vertrek, gelet op uw wisselende verklaringen op verschillende momenten gedurende de asielprocedure. Dit is nochtans een wezenlijk element om uw leefomstandigheden te kunnen beoordelen. Bij aankomst in België laat u immers optekenen dat u niet naar school ging en analfabeet bent (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling), terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde slechts een klein beetje te kunnen lezen en schrijven en gedurende twee jaar naar school bent geweest (verklaring DVZ, d.d. 12/02/2021). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u bijkomend dertien jaar oud te zijn geweest toen u uw schoolloopbaan aanving en gaf u te kennen vijftien jaar te zijn geweest toen u stopte met school (CGVS M.(...) 1, p. 7). Daar laat u voorts uitschijnen dat u stopte met school omdat u Afghanistan verliet, terwijl u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat u stopte met school op de leeftijd van tien of elf jaar en dit om uw vader bij te staan bij zijn werkzaamheden in de bouwsector (CGVS M.(...) 2, p. 7, p. 8). U vervolgens gewezen op uw wisselende verklaringen, herhaalt u wederom twee jaar naar school te zijn geweest (CGVS M.(...) 2, p. 8). Het louter volharden in uw verklaringen telt dan ook niet als vergoelijking voor uw wisselende verklaringen. Daarnaast schetst u een incident waarbij twee partijen in een landconflict verwickeld waren, waarbij u aangaf op dat moment vijftien jaar oud te zijn geweest (CGVS M.(...) 1, p. 11). Verwacht kan worden dat u een eenduidig beeld schetst over uw schoolloopbaan, hetgeen bij u niet het geval is. In de kantlijn kan hieraan nog worden toegevoegd dat u dertien jaar oud was toen u uw taskara aanvraag (CGVS M.(...) 1, p. 12) en op basis van uw taskara blijkt dat u deze aanvraag op 27 qaws 1395 (stemt overeen 17 december 2016 in de Gregoriaanse kalender), hetgeen aldus inhoudt dat u vijftien jaar oud moet zijn geweest bij uw vertrek uit Afghanistan. Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen waar u het heeft over het feit dat de taliban actief was in uw regio (CGVS M.(...) 1, p. 10; CGVS M.(...) 2, p. 8). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van drieënhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, gelet op uw verklaringen wekelijks tot maandelijks contact te hebben gehad met uw familie en dit zes tot zeven maanden voor het tweede persoonlijk onderhoud. Uw familie verbleef op dat moment nog steeds in Malekano, uw geboortedorp (CGVS M.(...) 1, p. 8, p. 9; CGVS M.(...) 2, p. 6). Wat betreft uw verklaringen dat het contact zou zijn opgehouden omdat ze niet over een gsm beschikken, kan gesteld worden dat het merkwaardig is dat u geen andere manier heeft aangewend om het contact met uw familie te herstellen (CGVS M.(...) 2, p. 6). Daarenboven blijkt u nog een maternale oom te hebben, die over eigen velden beschikte en die u af en toe bezocht in Afghanistan (CGVS M.(...) 2, p. 6, p. 7). Ook uw vader is nog steeds werkzaam in de bouwsector (CGVS M.(...) 2, p. 7). Gelet op bovenstaande vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u over een netwerk beschikt in uw regio van herkomst, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Wat betreft uw verblijf in België, haalde u aanvankelijk aan dat u in België contact heeft met meisjes en u hier een vriendinnetje hebt (CGVS A.(...) 1, p. 11, p. 12). Gepeild of u in België nog andere gewoontes heeft overgenomen, antwoordde u negatief en voegde u er aan toe dat u geen alcohol drinkt omwille van een persoonlijke keuze (CGVS A.(...) 1, p. 12). U haalde toen geen verdere voorbeelden aan en stelde niet te weten of de taliban al dan niet op de hoogte was van uw omgang met meisjes in België (CGVS A.(...) 1, p. 12). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werden u bijkomende vragen gesteld over uw verblijf in België. U verklaarde toen in België naar school te gaan; een opleiding als tegelzetter te volgen; hier vrienden te hebben; een toekomst te willen opbouwen in België; hier zich anders te kleden of een andere haarsnit te hebben; u minder verplichtingen hebt dan in Afghanistan, waaronder het verplichte gebed; u hier sigaretten kan roken en u de Franse taal machtig bent (CGVS M.(...) 2, p. 3, p. 4, p. 5, p. 9). Op basis van uw

verklaringen blijkt echter dat u niet totaal vervreemd bent van de Afghaanse normen en waarden. Dit blijkt immers uit uw contacten in België. Hoewel u Belgische vrienden heeft, stelt u ook met andere Afghanen – zowel op school als in het opvangcentrum – in contact te staan (CGVS M.(...) 2, p. 3). Voorts speelt u nog geregeld cricket met andere Afghanen en gaat u soms joggen met een Afghaanse vriend uit het opvangcentrum (CGVS M.(...) 2, p. 3, p. 4). Daar waar u verwees naar verschillende verplichtingen of gewoontes, stelt u bepaalde voorbeelden te hebben aangehaald, doch blijkt op basis van uw verklaringen dat u zich deze niet eigen gemaakt heeft, daar u verklaarde niet te roken (CGVS M.(...) 2, p. 4). Wat betreft uw moeilijkheden met het verplichte gebed, stelt u weliswaar enkel te bidden of deel te nemen aan de ramadan als u dat wilt, doch wanneer gepeild wordt naar uw religie, stelt u nog steeds moslim te zijn (CGVS M.(...) 2, p. 4). Dit bevestigt u eveneens op uw Facebookpagina, waar u bij uw introductie of voorstelling onder meer vermeldt dat u moslim bent. Gepeild naar uw beweegredenen omtrent uw keuze voor uw kledij of haarsnit, stelt u louter dat u dit belangrijk vindt, dat u mooi wilt zijn als u zich buitenshuis begeeft en u dit doet omdat u in België woont (CGVS M.(...) 2, p. 4, p. 5), hetgeen niet getuigt van een intrinsieke motivatie. Voorts blijkt uw vriendin een Afghaanse jongedame te zijn (CGVS M.(...) 2, p. 5). Tot slot gevraagd of u zich opnieuw zou kunnen aanpassen aan het leven in Afghanistan, verwijst u naar de Belgische gewoontes en uw contacten met Belgische vrienden en meisjes (CGVS M.(...) 2, p. 5). U voegt er aan toe de andere stijl, hiermee doelend op het leven in Afghanistan, niet meer leuk te vinden en dat er geen vrijheid is in Afghanistan, waarbij u wederom dezelfde elementen zoals reeds eerder aangehaald, herhaalt (CGVS M.(...) 2, p. 6). Andere redenen haalde u niet aan (CGVS M.(...) 2, p. 6). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De taskara's van u en uw broer bevestigen uw identiteit en nationaliteit. Het medisch en psychologisch attest, alsook het doorverwijzingsattest naar het bijzonder onderwijs type 2 van uw broer A. stellen dat uw broer een lage intelligentie en begrip heeft en hiervoor doorverwezen moet worden naar gespecialiseerd onderwijs, hetgeen niet betwist wordt, doch dergelijke attesten laten niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven. De bijkomende documenten die u heeft neergelegd in het kader van uw beroepsprocedure of tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud na de vernietiging van uw beslissing, sluiten voornamelijk aan bij de reeds eerder besproken documenten en laten geen nieuw licht schijnen op de eerdere beoordeling. Wat betreft de documenten met betrekking tot uw schoolloopbaan in België maakt u niet aannemelijk omwille van uw verblijf in België als verwesterd te worden gepercipieerd, zoals ook hierboven werd uiteengezet. De verschillende rapporten over de algemene situatie in Afghanistan, tonen niet aan dat u persoonlijk in het vizier liep van de taliban. Uw persoonlijke problemen met de taliban werden immers door het CGVS als de RvV, niet geloofwaardig bevonden. De documenten over de opvolging van uw broer in België, hebben betrekking op de situatie van uw broer, en zeggen niets over uw persoonlijke vrees."

Gelet op het voorgaande kan uit de door verzoeker aangehaalde elementen niet blijken dat er in zijn hoofde sprake is van een dermate verregaande verwestering dat een terugkeer naar Afghanistan onmogelijk is.

Waar verzoeker nog wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de

bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van “*gedeelde bewijslast*” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Zijn toelichting dat hij jarenlang in België verblijft en hij bij zijn broer A. moet kunnen blijven, zelfs al wordt dit gedocumenteerd met stukken, stuurt echter aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cfr.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, valt dit niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsoverneme door de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023, 2024 en 2025.

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan - Country Focus*” van januari 2026 nog steeds actueel.

Verder zijn de door verzoeker aangevoerde persoonlijke omstandigheden niet dienstig om het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet te verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoeker verwijst slechts naar de terugkeer uit het Westen, het verblijf in het Westen, de handicap van zijn broer, zijn rol als zorgverlener, zijn liefdesrelatie en de rekrutering, maar licht niet toe hoe dit het risico zou kunnen beïnvloeden. De Raad ziet hoegenaamd niet in welke impact deze elementen kunnen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP